

2. Al doilea motiv întemeiat pe o încălcare și pe o eroare de aplicare și de interpretare a articolului 2.4.13 din PRAG 2013, precum și pe un abuz de putere în exercitarea autorității discreționare atribuită Comisiei și emanațiilor și delegațiilor sale în exercitarea funcției lor de autorități contractante (Contracting Authority);
3. Al treilea motiv întemeiat pe o încălcare și pe o eroare de aplicare și de interpretare a principiilor transparenței prevăzute la articolele 15 și 298 TFUE, precum și la articolului 102 alineatul (1) (principiile aplicabile contractelor de achiziții publice) și la articolului 112 alineatul (1) (principiile egalității de tratament și transparenței) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012, precum și pe un abuz de putere în exercitarea puterii discreționare atribuite Comisiei și emanațiilor și delegațiilor sale în exercitarea funcției lor de autorități contractante (Contracting Authority);
4. Al patrulea motiv întemeiat pe o încălcare și pe o eroare de aplicare și de interpretare a principiilor directe de la articolul 2 din Directiva 2004/18/CE și din alte norme de referință în materia administrării și a atribuirii contractelor de achiziții publice de servicii din această directivă, precum și pe un abuz de putere în exercitarea puterii discreționare atribuite Comisiei și emanațiilor și delegațiilor sale în exercitarea funcției lor de autorități contractante (Contracting Authority).

Acțiune introdusă la 19 februarie 2014 – Italia/Comisia

(Cauza T-122/14)

(2014/C 102/63)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: S. Fiorentino, avvocato dello Stato, și G. Palmieri, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei C(2013) 8681 final a Comisiei Europene din 9 decembrie 2013 prin care, în executarea Hotărârii Curții de Justiție din 17 noiembrie 2011 în cauza C-496/09, Comisia a obligat Republica Italiană la plata sumei de 6 252 000,00 euro cu titlu de penalitate cu titlu cominatoriu.

Decizia atacată se referă la al doilea semestru de întârziere, prin urmare la perioada 17 mai-17 noiembrie 2012.

Guvernul italian a invocat următoarele motive:

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 260 alineatul (1) și alineatul (3) al doilea paragraf TFUE, precum și pe încălcarea hotărârii care face obiectul executării, în legătură cu creanțele deținute față de întreprinderile plasate în „concordat preventiv” sau sub regimul de „administrare controlată”

Astfel, se arată că decizia nu deduce din ajutorul restant datorat la expirarea semestrului de referință creanțele deținute față de aceste întreprinderi care au intervenit în cadrul procedurilor colective corespunzătoare, deși guvernul italian consideră că este vorba despre creanțe pentru recuperarea cărora statul membru a dat dovadă de toată diligența necesară și care trebuie, în consecință, să fie excluse din valoarea ajutoarelor restante datorate în temeiul hotărârii care trebuie executată.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE 9JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41), precum și pe aplicarea inexactă a articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 140, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 42)

În această privință se susține că decizia impune autorităților italiene să aplice sumelor datorate de întreprinderi în cadrul restituirii ajutoarelor de stat dobânzi la o rată compusă, astfel cum prevede articolul 11 din Regulamentul nr. 794/2004. Guvernul italian contestă acest aspect reținând că – inclusiv potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene (și în special Hotărârii din 11 decembrie 2008, Comisia/Département du Loiret și Scott SA) – acest mod de calcul al dobânzii nu este aplicabil în materia deciziilor de recuperare anterioare intrării în vigoare a Regulamentului nr. 794/2004 și, cu atât mai puțin, prin raportare la decizii anterioare publicării Comunicării Comisiei privind rata dobânzii aplicabile în cazul recuperării ajutoarelor de stat ilegale (JO C 110, 8.5.2003, p. 21).
